

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Prisforhøjelsens Vej eller den maskerede Prisforhøjelsens Vej, som det er at give gratis Saasæd for tidligere Tab.

Det er blevet anført, om denne Fremgangsmaade ikke kunde friste Landmænd til for mange Omsaninger. Det tror jeg ikke, for jeg er enig med de Talere, som har udtalt, at selv om Staten giver en Erstatning paa 30 Kr. pr. Td. — og den ligger jo 2 Kr. over det Beløb, som Landmændene faar ved Aflevering af Hvede —, er der ingen Fortjeneste for Landmændene ved at foretage Omsaaning, fordi der er Tab ved Siden af med Hensyn til Arbejdet ved Omsaeningen o. s. v. Der er derfor sikkert ingen Landmænd, der fristes til at foretage Omsaaning, hvis de ikke mener, at Hveden trænger til at blive omsaaet. Paa den anden Side vil jeg ogsaa anføre, at Staten, Samfundet, Forbrugere saavel som Producenter, alle har Interesse i, at Jorden giver den størst mulige Afgrøde, og det er meget tvivlsomt, for at sige det med et mildt Udtryk, om vi i disse Tider har Interesse i at lade Hvedemarker, som kun kan give 10—12 Fold, blive staaende, naar de ved at blive omsaaet kan give 20 eller mere. Derfor nærer jeg slet ikke nogen Ængstelse for for mange Omsaninger som Følge af den Statsgaranti, som her er foreslaaet.

Jeg kan ikke se rettere, end at naar man er enig om det ønskelige i, at der dyrkes Hvede, og man er enig om, at det ikke vil ske i tilstrækkelig Grad, hvis der ikke gives Statsstøtte til Dyrkningen, saa er det, det gælder om, at finde en Vej, ad hvilken man med det mindste Beløb kan støtte de Folk, som løber den største Risiko og faar det største Tab ved at dyrke Hvede, og det mener jeg absolut er den Vej, som jeg her har foreslaaet. Ved at yde denne Støtte, viser Samfundet sin Interesse for Hvededyrkingen, og saa maa man haabe, at Landmændene vil vise det Samfundssind, der skal til, hvis man skal kunne forvente, at der kommer nogen Hvededyrking.

Jens Thomsen: Den højtærede Landbrugsminister sagde, at han kunde ikke gaa med til en Prisforhøjelse. Jeg troede ikke, at det Spørgsmaal var til Forhandling i Dag. Jeg gaar ud fra, at det er et Spørgsmaal, der kommer til Forhandling den Dag, vi faar et Forslag om en ny Kornlov. Jeg har da ikke forstaaet det saadan, at man ved at tiltræde nærværende Lovforslag binder sig til de gældende Priser for Hveden. Det er i hvert Fald min Opfattelse, at den

burde sættes op, men paa den anden Side er det min Opfattelse, at Forholdet mellem Hvedepriisen og Rugpriisen i Øjeblikket er rigtig. Det er jo rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Grønning sagde, at Hveden plejer at være dyrere, men jeg synes, at der ved at fastsætte Priserne for Rug og Hvede, som de er nu, tages berettiget Hensyn til de lettere Jorder. Jeg gaar imidlertid ud fra, at Spørgsmaalet om Priserne for de forskellige Kornsorter først skal drøftes, naar den nye Kornlov bliver forelagt.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at han ikke syntes om mit Forslag, fordi det gik ud paa at give Erstatning for et Tab, som allerede var lidt, men det er i hvert Fald ikke med den Hensigt, jeg har fremsat det Forslag. Jeg mener ikke, at man skal fremsætte Forslag for at give noget i Retning af Erstatning for Tab, som er lidt, men udelukkende for at animere til Saaning af Hvede, og det er jo det, der er Hensigten med det foreliggende Lovforslag, men efter min Mening vil det virke tifold mere at følge min Anvisning end at følge det foreliggende Forslag. Det er en Selvfølge, at naar der gives gratis Saasæd til de Folk, som de sidste to Aar paa Grund af Frostskader har omsaaet, skal denne Saasæd saas i dertil egnet Jord, men jeg vil da gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke tror, at den Fremgangsmaade, jeg har anvist, vil animere mere til at saa Hvede i det kommende Efteraar, end at man overtager en lille Del af Garantien for Tabet ved, at Hveden fryser væk til næste Foraar. Den eneste Grund til, at jeg har fremsat disse Udtalelser, er i hvert Fald, at jeg tror, at det vil animere meget stærkere end det andet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønning: Det er den højtærede Ministers sidste Bemærkninger, der kalder mig frem, idet jeg ikke mener, at man ved dette Lovforslags Behandling kan mobilisere Samfundssind eller søge at fordele Samfundssind mellem Rugdyrkere og Hvededyrkere. Det er nemlig lige saa samfundsgavnligt at avle Rug som at avle Hvede, og efter de store Tab, Landbruget i en Aarrække har lidt ved at dyrke Hvede, kan man ikke sige, at det er en mindre samfundsgavnlig Gerning, hvis man gaar over til at avle Rug for at være nogenlunde sikker paa at kunne opretholde normal Afgrøde, fremfor at gaa ud i den Hasard, kan man næsten sige, som